

har haft. Vi har forsøgt, og vi har brugt meget tid på at forklare Kommissionen, hvordan vi fortolker den. Uanset det, så er vi i en situation, hvor Kommissionen i offentligheden har meddelt, at deres fortolkning af den danske særordning udløber 31/12 1996. Det er der ikke ret lang tid til.

Det betyder, at der er skabt usikkerhed om, hvilke retsregler der gælder efter nytår. Den usikkerhed er ubehagelig, og den er i særdeleshed ubehagelig for Danmark og Finland på grund af særlige grænsehandelsforhold. Derfor er det væsentligt, at vi kan påvirke Kommissionens forslag. Kommissionen har ret til at fremlægge et sådant forslag i Ministerrådet om dette emne. Det følger også reglerne. Derfor har det været vigtigt for mig på regeringens vegne at påvirke Kommissionens forslag, således at det fremgår ved Kommissionens fremlæggelse af et forslag, at den ordning kan fortsætte stort set uændret efter nytår, og så vil der komme en afviklingsperiode.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker ministeren for bekræftelsen af, at man altså fra dansk side har haft den klare holdning til det, at det var sammenkædet med en momsordning, som der kun kan træffes den endelige beslutning om ved enstemmighed, og som Danmark derfor altså vil kunne blokere, og vi derfor også selv har hånd i hanke med 36-timers-reglen.

Man har jo fastholdt den danske linje ganske klart og utvetydigt indtil for få uger siden, hvor Kommissionen meddeler, at den ikke vil acceptere den fortolkning, hvorefter den danske regering så kapitulerer. Anderledes kan tegningen da ikke tegnes. Og så bare fordi Kommissionen siger: Vi er uenige, vi har en anden fortolkning, og vi kan bare bruge magt over for Danmark, så kapitulerer regeringen.

Er det ikke også korrekt, at for at man vil kunne få en aftale om en dansk afviklingsordning, så skal Sverige stemme for den aftale, selv om det vil betyde, at Sverige så bliver totalt isoleret og Sverige skal føre sin kamp for sin egen særordning selv uden dansk støtte? Er det ikke korrekt?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er jo rigtigt, at det regi, hvori man vedtager disse spørgsmål, kræver enstemmighed, og derfor er det også rigtigt, principielt rigtigt, teoretisk rigtigt, at Danmark kan blokere for, at der

kommer en endelig momsordning og dermed fastholde vores særordning.

Men sådan opfører man sig ikke, for vi har forpligtet os fra dansk side i forskellige sammenhænge, hvilket også fremgår af diverse beslutninger i Ministerrådet igennem årene – også før jeg blev minister – til at medvirke til, at der kommer en endelig momsordning. Det arbejde, det forarbejde er i gang, og på et eller andet tidspunkt står vi i en situation, hvor der kommer en endelig momsordning.

Alle landene er forpligtet på det, og det har vi givet tilsagn om fra dansk side. Derfor kan jeg da ikke forestille mig, at jeg skal opføre mig på den måde, at jeg blokerer ud fra en dansk særinteresse. Det har hele tiden været klart, at på et eller andet tidspunkt var den danske særordning afløst af noget andet. Det må jeg altså tilkendegive helt klart.

Så om Sveriges situation. Det har været forsøgt og lagt op til, og vi har gennemført det i totalt fodslag imellem de tre lande. Sverige er fuldstændig klar over den særlige danske problemstilling og den særlige finske problemstilling. Derfor er der ikke noget uvenskab, eller hvad man nu kunne forestille sig, imellem de tre lande, på grund af at vi nu må konstatere, at vores veje i hvert fald lige nu skilles. Men der forestår jo fortsat en lang række forhandlinger, og der kan jo nå at ske meget også i forhold til Sveriges holdning til det her.

Keld Albrechtsen (EL):

Man må jo bare konstatere, at den danske regering uden sværds slag på sigt er indstillet på at kapitulere med tab på op mod 3 mia. kr. for statskassen om året – sådan har jeg forstået det – når ordningen er endeligt afviklet. Og det gør man bare.

Men jeg vil gerne stille et spørgsmål vedrørende Sverige: Kunne man faktisk ikke godt forestille sig, at svenskerne simpelt hen nedlægger veto imod, at der laves en ordning for Danmark og Finland? Det har Sverige jo ingen interesse i. Hvorfor skulle Sverige skyde sig selv i foden ved at godkende en afviklingsordning for Danmark og Finland, som Kommissionen så derefter vil bruge imod Sverige og sige til svenskerne: Jamen nu kan I jo se, Finland og Danmark har jo kapitulert, I kan da ikke stå alene?

Kunne man ikke godt forestille sig, og ville det egentlig ikke være rimeligt, hvis Sverige simpelt hen nedlagde veto og også nedlagde veto imod den danske regerings forhandlings-